

KIECKA (4) *sb f*

kiecka (1), **kieczka** (1), kiecka *a.* kieczka (2); kiecka *RybGęśl*; kieczka *Murm*.

Teksty nie oznaczają é (Cn e jasne); a jasne.

sg N kiecka (3). ◇ L kiecce (1), [kietce].

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVII (z Cn) – XVIII w.

Proste, płócienne okrycie kobiece, rodzaj chusty; calyptra Murm, BartBydg; anaboladium BartBydg; villanarum vestis linea domestica crassa Cn (4) : Calyptra. eyn ſchortz Kyeczka Murm 153; Calyptra, kyeczka, mulierum, vel shorcz BartBydg 21b, 9; [Mam chodzić o dwu fałdach w 17-wiecznej kietce/ Każ mi w płóczczyku łazić iako iákicy mieſzczce. PaprPrzykaz Cv (Linde).]

W przeni (1) :

Zwrot: »w zdartej kiecce kroczyć« =być w największej nędzy, w pohańbieniu (1): Słowna też wiara w zdartej kiecce kroczy. RybGęśli C3.

Cf KIECEK

ZCh